

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. april 2012. god.
Br. ref.: RK228 /12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI125/11

Podnosilac

Shaban Gojnovci

Zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova rev. 217/2008 od 10. juna 2011. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Shaban Gojnovci iz sela Dobri Dub, Opština Kosovo Polje.
Osporena odluka

2. Osporena odluka javnog organa kojom su navodno povređena prava garantovana Ustavom Kosova je presuda Vrhovnog suda Kosova rev. 217/2008 od 10. juna 2011. god., a koju je podnosilac zahteva primio 1. avgusta 2011.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva podnetog Ustavnom sudu Republike Kosovo 28. septembra 2011. god. je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova rev. 217/2008 od 10. juna 2011. god. a kojom podnosilac zahteva tvrdi da mu je negirano ustavno pravo na rad.

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 16. decembra 2009. god. koji je stupio na snagu 15. januara 2010. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 28. septembra 2011. god., Ustavni sud je primio zahtev g. Shabana Gojnovcija i isti zaveo pod brojem KI 125/11.
6. Dana 3. oktobra 2011. god., odlukom GJR. 125/11 predsednik Suda je imenovao sudiju dr Ilirianu Islami za sudiju izvestioca i istog dana odlukom KSH. 125/11 predsednik je imenovao Veće za razmatranje u sastavu: Robert Carolan (predsedavajući) i sudije Ivan Čukalović i mr sc. Kadri Kryeziu u svojstvu članova Veća.
7. Ustavni sud je 20. februara 2012. god. obavestio Vrhovni sud Kosova i podnosioca zahteva o registrovanju predmeta.

Kratak opis činjenica

8. Dana 28. februara 2001. god., Kosovske železnice (u daljem tekstu: K. Ž.) su donele odluku br. 175 o prekidu radnog odnosa zbog čekanja na odlazak u penziju radnika Shabana Gojnovcija raspoređenog na radno mesto mašinovođe i to od 28. februara 2001. god.
9. Pod tačkom 2. ove odluke određuje se da se radniku obezbedi beneficija za dugotrajnu službu u iznosu od 120 DM za celu godinu.
10. U uvodu odluke kao pravni osnov za donošenje iste određuje se „administrativno uputstvo 2001/3 Odeljenja za transport i infrastrukturu“ usvojeno 27. februara 2001. god., dok se u obrazloženju odluke navodi da će se na osnovu ovih uputstava svim aktivnim i rezervnim zaposlenima K. Ž-a (oko 350 njih) a koji su u 2001. godini navršili ili navršavaju 60 godina ili imaju 35 godina radnog staža, računajući i beneficirani radni staž, odrediti ova materijalna beneficija za dugoročnu službu.
11. Dana 4. maja 2007. god., Opštinski sud u Prištini je doneo presudu CI. br. 428/06 kojom je usvojio kao osnovan tužbeni zahtev zastupnika tužioca g. Gojnovcija i pri tome je poništio odluku K. Ž br. 175 od 28. februara 2001. god. obavezujući tuženu K. Ž. da vrati tužioca na radno mesto mašinovođe ili na drugo mesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi priznavajući mu sva prava iz radnog odnosa od dana 28. februara 2001. god.

12. U obrazloženju presude Opštinski sud je naglasio da je bio nesporno ustanovljeno da je tužilac bio u radnom odnosu na neodređeno vreme sa tuženom i da „administrativna uputstva Odeljenja za transport i infrastrukturu od 27. februara 2001. god. nisu imala moć zakonskih akata i da u pravno-formalnom smislu nisu bila ni naređenja niti uredbe UNMIK-a, stoga je prekid radnog odnosa na osnovu njihovih odredbi bio protivzakonit.
13. Na ovu presudu tužena K. Ž. je podnela žalbu nadležnom sudu – Okružnom sudu u Prištini.
14. Okružni sud u Prištini je 26. februara 2008. god. doneo presudu Ac. br. 853/2007 kojom je odbio kao neosnovanu žalbu tužene K. Ž. i potvrdio presudu Opštinskog suda u Prištini Ci 428/2006 ostavljajući je na snazi.
15. Na ovu presudu tužena K. Ž. je u zakonom predviđenom roku podnela zahtev za reviziju pred Vrhovnim sudom Kosova.
16. Dana 10. juna 2011. god., Vrhovni sud Kosova je doneo presudu rev. br. 217/2008 kojom je usvojio kao osnovanu reviziju tužene K. Ž. i tom prilikom je preinačio presudu Okružnog suda u Prištini Ac. br. 853/2007 od 26. februara 2008. god. i presudu Opštinskog suda u Prištini CI. br. 428/06 od 4. maja 2007. god. tako što je tužbeni zahtev tužioca g. Shabana Gojnovcija za poništenje odluke o prekidu radnog odnosa odbio kao NEOSNOVAN.
17. Vrhovni sud je u obrazloženju svoje presude po reviziji naglasio da su sudovi nižih stepena utvrdili „ispravno i u potpunosti“ činjenično stanje u vezi sa odlučujućim činjenicama, ali su na ovo utvrđeno stanje pogrešno primenili materijalno pravo, jer su K. Ž. na osnovu iznete činjenične dokumentacije bile registrovane i delovale pod nazivom „UNMIK Železnice“ i njima je upravljao UNMIK i u skladu sa članom 3.1 Uredbe UNMIK-a 2000/47 od 18. avgusta 2000. god.: „*UNMIK, njegova imovina, fondovi i sredstva imaju imunitet u bilo kom pravnom postupku*“.
18. Dana 28. septembra 2011. god., konačno nezadovoljan presudom Vrhovnog suda, Gojnovci je podneo zahtev Ustavnom sudu pod navodom da je njemu povređeno pravo na rad koje je garantovano članom 49. Ustava Kosova.

Navodi podnosioca zahteva

19. Podnosilac zahteva je naglasio da mu je osporenom odlukom javnog organa povređeno ustavno pravo na rad (član 49 - Pravo na rad i obavljanje profesije).

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Da bi mogao da presudi po žalbi podnosioca zahteva, Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio sve uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom.
21. U vezi s tim, Sud se poziva na član 113.7 Ustava koji određuje da:

*“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav **prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom**”*

Sud takođe uzima u obzir:

Pravilo 36. Poslovnika o radu Ustavnog suda gde se predviđa:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.”

22. Pozivajući se na navode podnosioca zahteva o povredi prava garantovanih Ustavom Republike Kosovo i međunarodnim konvencijama i mehanizmima, Sud ustanovljava:
23. U članu 102. [Opšta načela sudskog sistema] tački 3. Ustava je jasno predviđeno da „**Sudovi sude na osnovu Ustava i zakona.**”
24. U članu **103. [Organizacija i jurisdikcija sudova]** Ustava u tački 2. je takođe jasno određeno da je „Vrhovni sud najviša sudska vlast.”
25. Ustavni sud nije sud utvrđivanja činjenica i ovom prilikom želi da naglasi da je utvrđivanje činjenog stanja na ispravan i potpun način u potpunoj nadležnosti redovnih sudova i da je njegova uloga (Ustavnog suda) samo da obezbedi kompatibilnost sa pravima garantovanim Ustavom i drugim zakonskim instrumentima i stoga ne može da postupi kao „sud četvrtog stepena“ (vidi *mutatis mutandis* i.a., Akdivar protiv Turske, 16. septembra 1996. god., R.J.D, 1996-IV, para. 65).
26. Što se tiče navodne povrede prava na rad po članu 49. Ustava Kosova, Ustavni sud naglašava da Ustav Kosova garantuje i omogućava ovo osnovno pravo svim građanima Kosova bez razlike pod jednakim uslovima za vršenje ovog prava. Ustav Kosova ne određuje uslove za uživanje ovog prava, nego ovi uslovi se određuju odgovarajućim zakonima iz oblasti radnog odnosa. U ovom smislu da li je ispoštovan način osnivanja, prekida ili drugih uslova vezanih za radi odnos, to su pitanja ocene zakonitosti, a ne ustavnosti, stoga da li je zakon primenjen ispravno ili nije, a to se povezuje i sa pitanjem utvrđivanja činjenica, u nadležnosti je redovnih sudova da ocene.
27. U ovom pogledu, Ustavni sud ne nalazi da je podnosilac zahteva dostavio bilo kakvu suštinsku činjenicu da je Vrhovni sud odlučujući po zahtevu za reviziju za koji je izričito nadležan na osnovu člana 212. ZPP povredio član 31.2 (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) ili član 49. (Pravo na rad i obavljanje profesije) za koje je podnosilac zahteva tvrdio da su kršeni.
28. Prosta činjenica da su podnosioci zahteva nezadovoljni ishodom slučaja ne može da im služi kao pravo da podnesu argumentovani zahtev za povredu člana 31. Ustava (vidi *mutatis mutandis* presuda ESLJP-a zahtev. br. 5503/02, Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, presuda od 26. jula 2005. god.
29. Pod ovim okolnostima Ustavni sud ne nalazi činjenice da Vrhovni sud nije presudio pravično i nepristrasno kada je doneo odluku kao u gorenavedenoj reviziji i ne zaključuje da su tom odlukom povređena Ustavom zagantovana prava.
30. Pod ovim okolnostima, podnosilac zahteva “nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju”, i Ustavni sud ne nalazi povredu Ustavom zagantovanih prava, sledstveno, u skladu sa pravilom 36. stavom 2. tačkama c i d, odlučuje da odbaci zahtev kao očigledno neosnovan, i

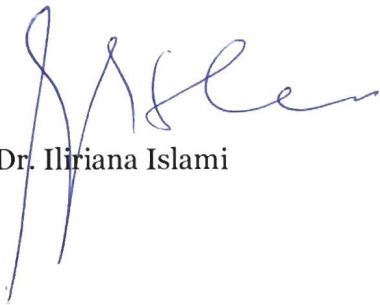
IZ TIH RAZLOGA

U saglasnosti sa članom 113. stavom 7. Ustava Republike Kosovo, članom 47. Zakona o Ustavnom sudu i pravilom 36 Poslovnika o radu, Ustavni sud je, na zasedanju održanom 18. januara 2012. god., jednoglasno

ODLUČIO

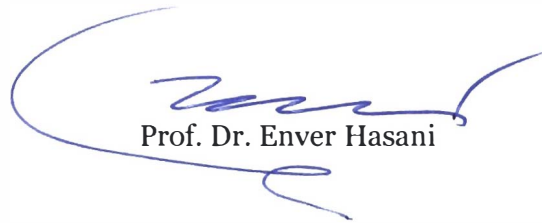
- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Dr. Iliriana Islami

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani